Danskernes Historie Online
Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: https://slaegtsbibliotek.dk
Danske Slægtsforskere: https://slaegt.dk

SKÆLSKØR OG OMEGNS SVINESLAGTERI

ANDELSSELSKAB

1912–1962

Skælskør I december 1961

I anledning af slagteriets 50-års jubilæum den 5. januar har vi hermed fornøjelsen at fremsende et i dagens anledning udfærdiget jubilæumsskrift.

SKÆLSKØR OG OMEGNS SVINESLAGTERI

ANDELSSELSKAB

SKÆLSKØR OG OMEGNS SVINESLAGTERI

ANDELSSELSKAB

1912—1962

SKÆLSKØR OG OMEGNS SVINESLAGTERI

ANDELSSELSKAB

1912-1962

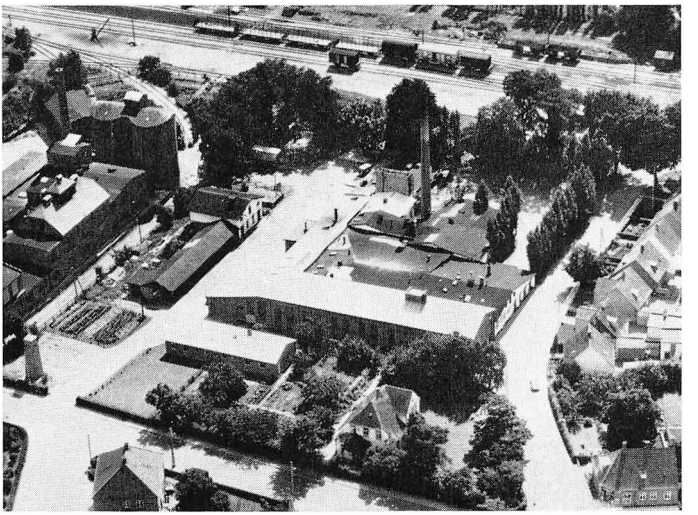

UDGIVET AF
SKÆLSKØR OG OMEGNS SVINESLAGTERI
ANDELSSELSKAB
1962

FORORD

50 år er gået! Den 5. januar 1962 runder Skælskør Slagteri denne mærkepæl, og der er mange og gode grunde til at standse den travle færden lidt og kaste et blik tilbage over virksomhedens trivsel og udbygning op gennem årene.

Som det fremgår af dette lille jubilæumsskrift, har to verdenskrige og den alvorlige landbrugskrise været det, der har grebet mest forstyrrende ind i den ellers rolige drift og udvikling af slagteriet.

Det er bemærkelsesværdigt, at de vanskelige perioder, slagteriet har måttet gennemleve, altid har været påført udefra. Indre splid og hvad dermed følger af spild af tid og kræfter har aldrig belastet forholdet mellem andelshaverne og ledelsen. På samme måde har der hersket stabile og fordragelige tilstande i forholdet til de mange, der har deres arbejde på slagteriet. Et forhold af stor værdi for begge parter.

Arbejdet med at fremskaffe materiale og formå andre til at yde bidrag til skriftet er udført af slagteriets direktør Lisner. Hans arbejde med at redigere og ikke mindst hans eget bidrag til stoffet skylder vi ham fortjent tak for.

Ingen af de mange, der er nævnt i hæftet, er fremhævet frem for andre, og sådan skal det også være; vi er dem alle tak skyldige.

På denne plads skal dog fremhæves de mænd, der gjorde det første og vist altid vanskeligste arbejde med at skabe mulighed for, at noget nyt og uprøvet kunne føres frem til en realitet.

Om 1961 skal denne indledning til en periode af vanskelige forhold af forskellig art vides ikke i dag, men meget kunne tyde herpå.

Men med erfaringen om, at vanskelighederne altid er blevet løst i fordrageligt samarbejde til alle sider, tilsiger slagteriet fortsat sin medvirken hertil.

Med dette rids af »fortiden« og de bedste ønsker for fremtiden sendes dette hæfte som en hilsen og tak for samarbejdet gennem årene.

Lundby, den 19. august 1961.

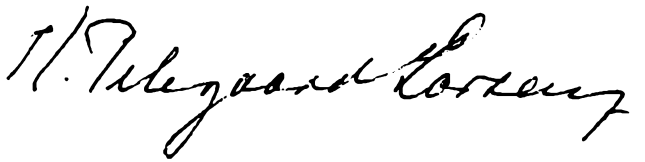

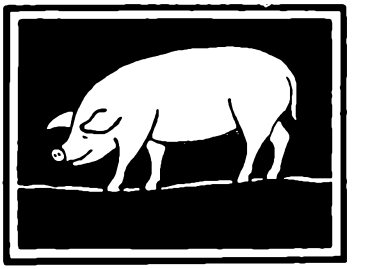

Indledende historisk betragtning

Når en virksomhed som *Skælskør og Omegns Svineslagteri* runder det første halve sekel, falder det naturligt at begynde et festskrift med en kortfattet redegørelse over svinets formodede stamtavle, og indtil videre udsætte ønskerne om en fortsat god trivsel for slagteriet.

Inden for de ikke få forskellige vildsvinetyper kommer ubetinget henholdsvis det europæiske og det asiatiske vildsvin i betragtning som forgrundsfigurer i udviklingsprocessen fra de primitive og op til vore dages overalt så velestimerede forædlede typer.

Vildsvinene er fra naturens side udprægede skovdyr, der — i særdeleshed for den europæiske types vedkommende — ingenlunde er ufarlige at komme på for tæt hold; og det er vel derfor, at de gennem århundreder hørte til de mest yndede jagtobjekter for jægere med ærgerrighed i forbindelse med dertil svarende mandsmod. Alligevel må det vist siges, at de gamle vildbasser stort set havde gode dage på datidens store udstrakte skovarealer med den rigelige olden og anden god æde. Dengang var nemlig en total udryddelseskrig udelukket, fordi jagten var forbeholdt de højere stænder, men forbudt bønderne. De sidste reagerede derfor ved blandt andet at sige — eller i deres underkuede tilstand *tænke* — at disse svin kun var til moro for rigmanden, men omvendt til »harm og fortræd« for alle andre.

Omsider blev der dog sat en stopper for vildsvinenes på så mange måder uheldige optræden. Dog nåede vi omtrent til starten af det nittende århundrede, før det sidste vildsvin blev nedskudt på dansk jord. Men som det kan ses, skete udryddelsesprocessen ikke — som for så meget andet vildts vedkommende — fra naturens, men fra menneskets side.

— — —

Efterhånden som vildsvinene tabte terræn, voksede tamsvinets betydning mere og mere. Dog gik udviklingen kun langsomt fra hånden. Blandt andet stod der i en gammel vedtægt for Viborg købstads markjorder anno 1715, at svinene var deciderede skadedyr, der gennemrodede markernes sæd og i det hele ødede og fordærvede megen jord. Nogle gik endog så vidt, at de hævdede, at svinenes ødelæggelser på bondens jord oversteg, hvad rotter, mus og forskellige rovdyr kunne præstere.

Indrømmes skal det også, at vore gamle husholdningssvin på langt nær kunne stå mål med, hvad den gamle veterinær, professor Erik Viborg opstillede som idealet af en svinemodel: den korthovede, tykhalsede, langkroppede type med den brede manke og lænd samt korte og velstillede ben. Og i grunden er det vel forbavsende at tænke på, hvor nær Viborg i virkeligheden her tegner en model, der på flere punkter kan stå som type for det moderne svin af i dag. Ligger det ikke ligetil her at mindes vore oprindelige landsvin, hvor i særdeleshed den ret store jyske type var både krumrygget og højbenet, mens det vel noget bedre kunne gå an med det noget mindre øsvin, der i hvert fald havde en veludviklet kam.

Dertil kom også på minussiden, at selv om begge nævnte svinetyper var hårdføre og nøjsomme skabninger, kunne deres udvikling til tjenlige konsumvarer strække sig over mindst 1½ år til — naturligvis alt efter pasningen — op mod fulde 3 år.

— — —

Sagt i meget korte træk var alt i gamle dage såre langt fra nutiden, hvor flæsk, som vi alle véd, er en af landets rigeste indtægtskilder. I vore dage arbejder den danske landbostand

hjemme på gårdene efter de bedste mønstre, hvortil blandt meget andet kommer den store betydning af arbejdet på kontrolstationer, forsøgsvirksomheder, svineavlscentre, afkomsbedømmelser og dyrskuer, indtil grisene havner på svineslagterierne, hvor en dygtig stab af dertil kvalificerede personer sørger for slagtning og saltning m. m., indtil de færdige produkter i prima tilstand har bidraget til vort lille lands betydelige anseelse ude i den store verden. Linierne er i det store og hele markerede. Så bliver det de danske landmænds og slagteriernes helt selvfølgelige pligt ikke at standse ved det allerede opnåede, men yderligere bedregøre overalt, hvor dette på nogen måde er muligt. Konkurrence vil vi aldrig komme udenom; men er ikke også en sådan dybest set kun af det gode?

Will. W. Petersen.

Andelsbevægelse og svineantal

Spiren til andelsbevægelsen kom hertil fra England i 60-erne i forrige århundrede, da der nu så småt oprettedes brugsforeninger med særligt henblik på bybefolkningens tarv. Længe varede det dog ikke, før landbefolkningen kom med ind i billedet gennem rejsningen af en række andelsmejerier. I sidste forbindelse blev mere famlende forsøg gjort i slutningen af 70'erne for i begyndelsen af 80'erne og længere frem at antage fastere former. Inden for slagteribranchen kom andelstanken derimod først frem, da man i videre udstrækning gik fra eksporten af levende svin over til at udføre svinene i slagtet tilstand.

Denne overgang fra levende til slagtet iværksattes, da Horsens Andelsslagteri, som det første slagteri på andelsbasis, blev bygget i 1887, for i løbet af kort tid at få så mange efterfølgere, at vi i dag har ikke så få slagterier, der har kunnet fejre deres 50 års jubilæum. Alt dette og meget mere medførte ganske ligetil, at svinet, fra oprindelig nærmest at have været et ringeagtet »proletardyr«, i vore dage er blevet en så efterspurgt omsætningsvare, at det danske landbrugs fornemste kendetegn: lurmærket, er kendt og skattet overalt i verden.

Den første officielle danske svinetælling i 1837 kom kun op på 235.000 stykker, og ved næste anerkendte tælling i 1861 var tallet steget til 301.000 og dermed øget med 28 %, hvoraf jyderne for øvrigt gik i spidsen med de 53 %, mens øerne måtte nøjes med en stigning på kun 16 %. Som det ses af dette måske ikke særlig nøjagtige talmateriale, drejer det sig endnu kun om ret beskedne fremskridt — i hvert fald sammenlignet med tal fra vor tid, hvor vi tæller svinebestanden i millioner.

Måske er det på tide at råbe det lille »vagt i gevær«, der understreger, at der til enhver tid videst muligt bør opretholdes en vis balance i det hele. Overproduktion af en hvilken som helst vare kan som bekendt meget let medføre betydelige prisfald, og priser på svin som i trediverne skulle vi jo nødig opleve igen.

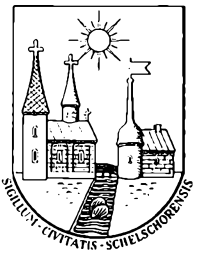

Andelsslagteriets oprettelse

Skælskør — eller Skæl-fisk-øer, som man ser det stavet i de ældre beskrivelser af byen — kendes allerede omkring 1300-tallet som ret betydelig, med en godt beskyttet havn, som vides at have været stærkt benyttet under de forskellige regenters stridigheder. Den meget smalle indsejling gennem fjorden var jo ret let at spærre for uønskede gæster, og man kan endnu se levn af sådanne spærringer på det smalleste sted.

Op gennem tiderne udviklede sig her en ret betydelig udlandshandel, som kulminerede i midten af det 19. århundrede, hvor på et tidspunkt 7 stolte sejlskibe ejedes og havde hjemsted her. Der udskibedes en betydelig mængde korn, levende kreaturer og lam, samt store svin til Tyskland.

Indtil ca. 1870 havde korneksport været landbrugets vigtigste indtægtskilde, omkring 300.000 tons årlig til eksport, men blot 10 år senere, i begyndelsen af 80'erne, havde vi en import af korn på ca. 150.000 tons. Det var en strøm af billigt korn fra Australien og Amerika til europæiske havne, som tvang danske landmænd til at finde anden anvendelse for deres avl, da man ikke kunne konkurrere med det billige udenlandske korn (majs) og måtte omstille sig til at opfodre alt, hvad man avlede. Det blev væsentlig til en produktion af store svin, som kunne eksporteres til vore sydlige nabolande. Denne produktion af »tyskersvin«, som de kaldtes, viste sig lønnende og tog jævnt til, indtil Tyskland pludselig i 1887 udstedte forbud mod indførsel af levende svin. Som

grund angav man, at der var forekommet enkelte tilfælde af svinepest i Danmark, men den egentlige årsag var vel nok, at de tyske landmænd følte sig truet af den voksende konkurrence fra deres danske kolleger. Dette forbud blev anledning til, at man igen måtte ændre sin »foderplan« og se sig om efter andre købere, og blikket blev nu rettet mere mod England. Men i modsætning til Tyskland, som forlangte store fede grise, var England interesseret i mindre og ikke for fede, kødrige grise. Dette forhold skabte begyndelsen og grundlæggelsen til dansk avlsarbejde, idet man begyndte at interessere sig for kontrol med de svin, man arbejdede med, og også foretog krydsningsforsøg med søer af de bedste danske landsvin og Yorkshire-orner. Man led vel mange skuffelser, men nåede dog ved ihærdigt og målbevidst arbejde en type baconsvin, som i nogen grad lignede, hvad man i dag arbejder videre med. Denne strukturændring i dansk landbrug og den svigtende handel på Tyskland har jo sikkert været medvirkende til, at en kreds af dygtige handelsfolk i 1896 placerede et privat svineslagteri i Skælskør: A/S De danske Svineslagterier.

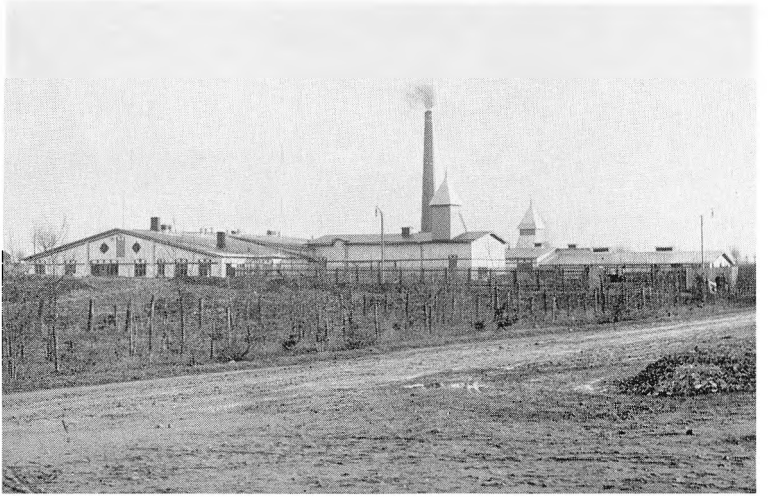

Slagteriet, som det så ud ved overtagelsen i 1912.

Horsens Andelsslagteri var som foran nævnt det første i landet, stiftet i 1887, og i de nærmest følgende år bredte andelsideen sig, og flere slagterier oprettedes; men først i 1911 modnes her blandt egnens landmænd tanken om at få deres eget andelsslagteri.

En kreds af egnens fremsynte mænd indbød den 12. september 1911 til et møde på Hotel Postgaarden i Skælskør med emnet: »Oprettelse af et andelsslagteri« på dagsordenen.

Der var til mødet, som lededes af proprietær Vilh. Jespersen, Annebjerggård, kommet ca. 40 mennesker til stede, som enstemmigt gav tilslutning til tanken, og man nedsatte et udvalg til at arbejde videre med sagen, bestående af:

Proprietær Vilh. Jespersen, Annebjerggård; gdr. Jens Olsen, Egeslevmagle; gdr. Hans Rasmussen, Sønderup.

Udvalgets formand blev gdr. Jens Olsen.

Gdr. Jens Olsen

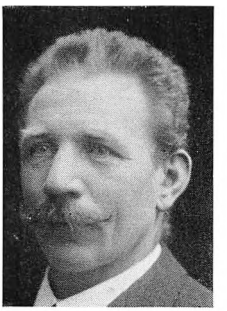

Proprietær Vilh. Jespersen

Gdr. Hans Rasmussen

Til at tiltræde dette udvalg som juridisk rådgiver og sekretær valgtes sagfører Johs. Hansen, Skælskør.

Man vedtog at foretage en prøvetegning af andelshavere, og hertil valgtes 2 à 3 mand i hver af de omliggende kommuner.

Allerede den 23. december kunne man konstatere, at der var givet tilsagn fra så mange leverandører, at udvalget anså det for forsvarligt at indkalde til nyt møde med dagsordenen: »Stiftelse af selskabet, og udarbejdelse af love«.

Stiftende generalforsamling blev indvarslet til den 5. januar 1912. Til stede var forretningsudvalget, sogneudvalgsmedlemmerne samt en del leverandører.

Forretningsudvalgets formand meddelte, at der var tegnet ca. 10.000 svin fra ca. 600 leverandører og kunne dermed anbefale oprettelsen af det nye andelsslagteri. Sagfører Johs. Hansen gennemgik og kommenterede det fremsatte forslag til love, som vedtoges, og man valgte den første bestyrelse bestående af:

Gdr. Jens Olsen, Egeslevmagle, formand
Gdr. Hans Rasmussen, Sønderup
Proprietær Vilh. Jespersen, Annebjerggaard
Gdr. Chr. Larsen, Agersø
Gdr. Jens Andersen Jensen, Vemmeløse
Gdr. Peter Hansen, Oreby
Møller Rs. Nielsen, Lundby.

Den 8. januar 1912 afholdt bestyrelsen sit første møde, hvor man efter at have drøftet forskellige byggeplaner enedes om at rette en forespørgsel til A/S De danske Svineslagterier, om selskabet var interesseret i at sælge det bestående slagteri til det nystiftede andelsselskab. I den følgende tid fulgte en mængde forhandlinger og drøftelser med ejerne af privatslagteriet, indtil man den 27. februar ved et bestyrelsesmøde accepterede et tilbud på kr. 115.000,— for overtagelsen af privatslagteriet med løst og fast inventar.

Penge til købet havde man sikret sig ved lån i Skælskør Bank på kr. 120.000,—.

I de løbende forhandlinger var indgået, at privatslagteriets direktør, Flack, overtog ledelsen af det nye andelsslagteri.

Den 27. marts var man klar til at modtage og slagte de første svin.

Det første år slagtedes 10.448 svin med en totalomsætning på kr. 769.000,—.

De følgende par år viste god fremgang af svin og tilgang af nye medlemmer, indtil vanskelighederne under 1. verdenskrig blev så store grundet på manglende tilførsler udefra, at svineholdet måtte skæres ned til et minimum, således at vi i 1918 kom ned på en slagtning af kun 1773 svin — hvoraf igen fulgte indførelse af maksimalpriser og rationering af kød og flæsk. Mange kan sikkert endnu huske kø'erne ved slagterbutikkerne, når det var rygtedes, at der skulle udleveres flæsk eller fedt.

Fra 1919, hvor tilførslerne igen så småt begyndte at komme i gang, går det igen opad med slagtningerne, og disse stigninger holder sig nogenlunde jævnt og fortsætter, indtil de kulminerer i 1932 med en slagtning for vort vedkommende på 60.949 svin. Men afsætning og priser havde ikke kunnet holde trit med den stærkt øgede produktion, og denne gav store tab.

En enkelt notering skal nævnes:

Notering 11/11 1931: 1. kl. 0,58, 2. kl. 0,54, 3. kl. 0,50 pr. kg.

Man prøvede for første gang den flere gange senere gentagne metode: at udlevere billige halve grise til andelshaverne for at bøde på den akutte lagersituation.

Svinekort

Disse for landbruget fortvivlede forhold måtte nødvendigvis føre til en regulering af produktionen, og man fik ved Landbrugsministeriets hjælp gennemført en ordning, der sikrede hver ejendom ret til levering af et bestemt antal svin — de såkaldte svinekort. En fordelingsordning, som gav anledning til mange meningsudvekslinger, men priserne bedrede sig dog betydeligt, og man bibeholdt i princippet ordningen, indtil den tyske besættelse i 1940 gjorde en sådan overflødig.

I besættelsestiden 1940—45 var produktionen udelukkende afhængig af landets egen høst, således at vi ved krigens slut-

ning stod med en relativ lille svinebesætning. Men ligesom efter 1. verdenskrig tog man hurtigt og energisk fat på at udvide bestanden af svin; der var jo overalt i Europa et stærkt behov for fødevarer efter de fem strenge års isolering. En svinebestand er heldigvis fra naturens hånd sådan, at den hurtigt kan vokse sig stor. Den har faktisk været jævnt stigende indtil i dag, hvor disse linier skrives; og man kan imødese en slagtning i 1961 på rundt regnet 10 millioner svin. Om dette tal yderligere kan forøges i kommende år, og forretningen blive nogenlunde tilfredsstillende, må sikkert væsentlig afhænge af kommende tiders markedsdannelser. Mulighederne for en regulering af produktionen, i lighed med hvad der skete i 30'erne, kan dog ikke udelukkes for at tilpasse sig markedsbehovet.

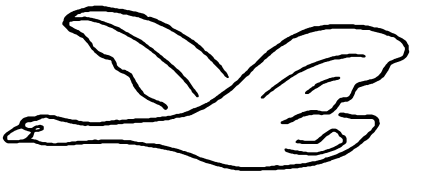

Korte udpluk af slagteriets forhandlingsprotokol gennem 50 år

10/1 1913 forelagdes for bestyrelsen første års regnskab. Der var slagtet ialt 10.488 svin. Overskudet var kr. 20.249,06, og man vedtog at foreslå 3 øre pr. kg i efterbetaling.

1/4 1913 indmelder slagteriet sig i Danish Bacon Company, London.

1/7 1913. Direktør Flack har opsagt sin stilling, og som ny direktør er antaget bogholder H. Aagaard, Nykøbing F.

11/12 1915 anskaffes den første skrivemaskine.

1/2 1916. Direktør Aagaard har fået ansættelse på slagteriet i Svendborg, og som hans efterfølger er valgt bogholder Mogensen, Holbæk.

6/4 1917 indmeldes slagteriet i fællesnoteringen for svin.

1/7 1918 fratræder direktør Mogensen sin stilling, og bogholder Carl Christensen, Odder, ansættes som direktør.

7/11 1918 vedtages at bortsælge de gamle autocurer og gå over til karsaltning.

28/7 1919. Bestyrelsen vedtager at tegne pensionsforsikring for samtlige funktionærer.

9/10 1919 Indbrudstyve har skrællet pengeskabet og fjernet alt af værdi.

13/1 1922 vedtages at opføre en direktørbolig på slagteriets grund øst for slagteriet. Overslagsbyggesum kr. 17.291,00. Alle afregninger til andels-

haverne betales fremtidig med unot. checks; hidtil var brugt postanvisninger eller pengebreve.

5/4 1923. Bestyrelsen underskriver vedtægter for Danske Andelsslagteriers Sammenslutning om arbejdsforhold.

4/5 1923 vedtager bestyrelsen efter tilbud fra ingeniør Gjerstrup at købe den første skrabemaskine.

6/7 1923 forelagdes og vedtoges et forslag fra en andelshaver om, at slagteriet skulle optage handel med pattegrise (kontraktgrise).

2/6 1925 afholdes ekstraordinær generalforsamling med dagsorden: Støtte til Andelsbanken.

26/8 1926. Bestyrelsen vedtager at købe det slagtermester Fischer tilhørende hus for kr. 10.000 for fremtidig at have dette til rådighed som mesterbolig.

21/9 1928 besluttedes det at bygge en ny destruktionsanstalt syd for slagteriet.

1/11 1930. Den bestående ordning med slagteriets pattegrisehandel ophører, og der oprettes et Landbrugernes Grisesalg for andelshavere i Slagelse og Skælskør slagterier med bmd. Chr. Rasmussen, Skørpinge, som salgsleder.

1/1 1931 stiftes Slagteriernes Hjælpekasse (hjælp til arbejderne under sygdom).

11/9 1931 føres indledende forhandlinger angående oprettelse af et fælles fedtraffinaderi i Masnedsund.

21/6 1932. På ombygning og udvidelse af svalehal, slagtegang og tarmrenseri var indhentet et tilbud på kr. 65.251. Vedtoges.

16/2 1934. Et forslag om bestyrelsens valg ved kredsvalg vedtages af generalforsamlingen.

2/3 1934. For 40.130 kr. købes et nyt tørsmelteranlæg, som kan anvendes både til svinefedt og afsmeltning af kreaturkroppe.

3/7 1934. Slagteriet giver tilsagn om samarbejde med DLK.

14/8 1934 bliver slagteriet medlem af Dansk Andels Kulforretning i Aarhus.

25/1 1935. Det i nogle år i Korsør drevne udsalg besluttedes afviklet.

15/2 1935. Generalforsamlingen anbefalede, at slagteriet tilsluttede sig den kommende kødfoderfabrik i Ortved.

4/6 1935 vedtog bestyrelsen at deltage i stiftelsen af A/S Dansk Oxekødsexport (DOKE) for bedre udnyttelse af de mange destruktionskreaturer, sammen med 6 andre interesserede slagterier.

15/2 1936. Generalforsamlingen vedtager med 58 stemmer mod 2 at tilslutte sig opskæringsfabrikken i Roskilde (DAK).

18/9 1937. Lidt sent, måske, fejrer man ved en fest i Lystskoven slagteriets 25 års bestående.

2/4 1938. Der har vist sig vanskeligheder med fødevandet til dampkedlen, hvorfor man anser det for nødvendigt at anskaffe et rensninganlæg til et beløb af kr. 2200,—.
LS i Sorø amt andrager slagteriet om at få tilbageholdt 1 kr. pr. leveret svin fra sine medlemmer. Slagteriet har ikke noget at indvende herimod, når de pågældende giver tilsagn hertil.

1/7 1939. Fra Landbrugsministeriet foreligger meddelelse om, at der er aftalt pensionsordning med slagteriernes overdyrlæger, og slagteriet skal bidrage hertil med 5 % af overdyrlægens faste løn.

7/9	1940.	Grundet oliesituationen bliver det nødvendigt at anskaffe en ny svideovn til fast brændsel (tørv og brænde).
6/3	1941	vedtager bestyrelsen at tilslutte sig Slagteriernes Hudecentral og Haslev Træindustri.
1/4	1941	indmelder slagteriet sig i DAK, Roskilde.
19/4	1941.	En undersøgelse har vist, at dampskorstenen er så ødelagt af tæring, at en reparation ikke lader sig udføre, hvorfor man har indhentet og antaget et tilbud på kr. 5.000,— for opførelsen af en ny 25 meters skorsten.
2/8	1941	oprettes fælles ornecentraler for slagterierne i Kalundborg, Slagelse og Skælskør.
15/2	1943.	På generalforsamlingen vedtages til driftskapital at tilbageholde i afregningen 2 øre pr. kg leveret flæsk. Beløbet tilbagebetales sammen med årets efterbetaling.
5/3	1943	indføres arbejdsfordeling i slagteriet og på kontoret.
23/10	1943	vedtoges at opføre et nyt dyrlægekontor og laboratorium.
17/6	1944.	Slagteriet får ved landvæsenskommissionens kendelse ret til indvinding af 90.000 m^3 vand for et tidsrum af 10 år.
18/11	1944	vedtages en mindre ombygning af kontor og boksrum samt indlæggelse af centralvarme i kontor og bestyrelseslokale.
10/2	1945.	Generalforsamlingen vedtager med alle stemmer mod 3 at tegne kr. 10.000,— aktier i A/S Skælskør Hotelfond.
24/1	1947	vedtages at anskaffe oliefyr til dampkedlen og nedlægge en 10.000 liters olietank i gården. Tanken kan fås til låns af Esso.
3/12	1947.	Efter forhandling med Slagteriarbejderforbundet etableres et samarbejdsudvalg.

20/2 1948. Foranlediget af fællesledelsen fremsætter bestyrelsen for anden gang forslag om ophævelse af assurance for svin.
Generalforsamlingen forkastede forslaget med stor majoritet.

31/5 1948. Slagterierne i Slagelse og Skælskør i samarbejde med husmandsforeningerne og landboforeningerne køber kartoffelkogeranlæg til ca. kr. 16.000,—.

18/1 1949. Elektricitetsværket meddeler, at SEAS snarest vil overtage det stedlige værk, og at overgang til vekselstrøm er nær forestående, hvorfor en udskiftning af alle motorer bliver nødvendig.

25/2 1949. Sortskrabemaskinen er opslidt, og da man alligevel som følge af strømforandring skal udskifte motoren, vedtager bestyrelsen at købe en helt ny maskine for kr. 22.846,—.

7/9 1949. Interessen for kartoffelkogeranlægget har vist sig mindre end ventet, hvorfor udvalget har besluttet at sælge anlægget og fordele et mindre tab på de interesserede parter. Vor andel er opgjort til kr. 282,—.

24/2 1950. Generalforsamlingen vedtager at organisere en indsamling til Sydslesvigs-hjælpen, således at der fra de andelshavere, der ønsker det, tilbageholdes 25 øre pr. gris.

7/11 1950 meddeles oprettelse af Slagteriernes Salgsforening til afløsning af Baconudvalget.

30/1 1951 vedtager bestyrelsen et forslag om at yde et tilskud til ansættelse af en svinefodringskonsulent.

10/4 1951. Bestyrelsen vedtager at indføre statsautoriseret revision og vælger hertil statsaut. revisor, herr Langkilde Larsen, København.
I stedet for den hidtil anvendte øremærkning af svin vedtages at indføre tatovérmærkning af alle svin.

9/11 1951 vedtages at udskifte den gamle kølemaskine med en ny og betydelig kraftigere for kælder og baconkølerum.

26/2 1954. Generalforsamlingen vedtager bestyrelsens forslag om oprettelse af en driftsfond.

27/1 1956. Slagteriet indmelder sig som B-medlem i firmaet Schaub & Co., København.
Der købes en ny supplerende automatisk kølemaskine for pluksrum og pølsemageri.

9/4 1958. Direktør Carl Christensen dør, 69 år gl.

14/5 1958. Hidtilværende bogholder Gunner Lisner ansættes som direktør.

7/8 1958. Efter gentagne henstillinger fra Fabrikstilsynet vedtages opførelse af en ny fritliggende kantine- og folkestuebygning.

24/1 1959 vedtages en ombygning af slagteriets svalehal for indretning af to kølerum samt tilskærerrum og udvidelse af saltekummer.
Udvidelse og modernisering af kontorer.

11/4 1959 købes cykelhandler Martin Larsens ejendom Nytorv 2 for ombygning og indretning af nye butikslokaler.

21/4 1959. Kvægavlsforeningen har købt Grønhøjgård, hvor Svineforsøgsstationen har til huse. Der har med foreningen været drøftet nyt lejemål, men efter gentagne forhandlinger besluttedes at købe en grund af kvægavlsforeningen og bygge en ny forsøgsstation her. Omkostningerne er kalkuleret til kr. 150.000,—, og beløbet fremskaffes af Slagelse og Skælskør slagteri.

2/3 1960. Generalforsamlingen vedtager at ophæve Assuranceordningen for svin og afregne efter landsnoteringens regler.

aug. 1961. Den i 1959 vedtagne ombygning af slagteriet er nu ved at være tilendebragt, således at man nu mener sig i stand til at efterkomme de krav, de tiltagende slagtninger stiller.

Statistiske oplysninger om slagteriets virksomhed

1912-1961

År	Total mod-tagelse	Antal andels-svin	Omkost-ninger pr. svin	Efterbetaling pr. kg	Efterbetaling kr.	Total omsæt-ning	Gennem-snitspris pr. kg
1912	10.488	10.267	4,56	3 øre	20.249,06	769.622,31	104,35
1913	14.282	13.924	4,48	3,3	31.632,92	1.180.465,63	116,66
1914	15.558	15.019	4,34	7	69.275,53	1.207.539,87	112,99
1915	15.817	15.013	5,09	12,5	126.381,62	1.812.956,49	160,31
1916	18.535	17.426	4,50	18	219.228,66	2.636.495,46	190,06
1917	18.477	13.534	5,93	15	131.940,30	2.262.895,57	189,76
1918	1.773	1.219	25,73	5[1])			
				20[2])	50.352,60	401.043,93	197,91
1919	3.238	2.943	20,00	15	36.787,20	927.493,03	320,95
1920	7.276	6.362	16,42	22	110.755,92	2.416.939,62	388,82
1921	12.006	11.627	12,14	9	74.706,62	3.178.495,85	304,61
1922	16.765	16.225	7,98	15	166.549,05	3.012.381,28	242,91
1923	24.668	24.272	6,62	11	176.358,76	3.890.435,07	220,98
1924	29.304	28.327	5,99	11	206.230,20	4.720.162,30	228,80
1925	28.854	27.855	6,40	10	188.497,70	4.928.073,74	241,30
1926	29.901	28.556	5,92	7,5	141.956,18	3.813.446,54	189,00
1927	40.582	39.015	5,03	6	151.938,57	3.935.584,83	141,25
1928	43.467	42.202	4,82	11	304.707,97	4.496.915,72	150,34
1929	39.943	38.645	4,44	10	256.361,20	4.785.672,32	168,80
1930	48.248	46.666	4,07	7	215.955,25	4.578.650,59	133,27
1931	55.374	53.451	3,75	7,5	264.113,92	3.594.914,40	88,96
1932	60.949	59.271	3,56	8,5	328.970,82	3.702.897,88	84,48
1933	49.813	44.812	4,11	8	230.059,68	4.388.561,38	148,96
1934	35.324	32.598	5,12	3	63.836,73	4.061.748,75	181,73
1935	31.204	29.391	5,69	3	56.096,52	3.722.066,86	182,18
1936	32.327	25.896	5,38	4	66.063,76	3.875.561,75	195,18
1937	32.199	27.298	5,78	7	122.492,58	4.085.080,07	197,17
1938	27.317	24.117	6,42	8	126.355,56	3.893.267,44	205,95
1939	27.862	25.143	5,82	9	146.973,60	3.998.564,70	203,17
1940	27.236	21.830	6,81	10	150.340,90	4.769.726,80	208,81
1941	19.486	14.791	9,35	16	161.661,12	3.950.705,73	253,71
1942	10.944	6.334	11,93	15	73.515,60	2.360.725,85	267,37
1943	13.342	11.793	11,40	15	173.476,88	4.491.223,90	299,76
1944	17.257	13.912	9,82	16	192.089,04	4.928.942,21	301,97
1945	13.268	11.426	10,96	16	146.475,68	3.697.707,21	290,97
1946	14.528	12.341	11,10	23	213.363,52	3.802.229,87	289,80
1947	11.988	10.479	15,24	25	202.173,11	4.095.107,01	348,00
1948	11.070	9.850	18,45	25	198.793,00	4.346.033,52	416,43
1949	18.002	16.505	13,99	20	258.578,90	6.513.157,41	423,45
1950	26.840	24.720	12,73	19	337.362,76	8.777.243,14	405,02
1951	29.743	27.225	12,68	22	427.448,01	10.510.425,49	442,91
1952	30.194	28.149	12,56	25	504.984,87	11.485.170,80	471,44
1953	34.863	32.549	11,62	25	551.295,00	11.136.236,68	433,67
1954	37.360	33.972	12,10	25	565.050,63	11.496.103,21	419,00
1955	37.444	34.422	12,67	25	563.512,38	11.446.656,22	427,00
1956	35.093	32.113	13,85	27	573.292,76	11.879.549,98	465,90
1957	39.489	36.673	13,53	25	581.021,88	11.481.184,03	407,60
1958	39.330	36.917	15,42	24	551.713,56	11.576.910,99	405,45
1959	43.673	40.344	13,58	30	757.536,15	13.138.917,34	417,90
1960	50.253	46.498	13,95	29	843.210,52	15.129.102,15	416,88

[1]) 1. januar—5. maj 1918. [2]) 6. maj—31. december 1918.

Totalmodtagelse af kreaturer og kalve m. m.

Det årlige gennemsnit i perioden	Voksne kreaturer Stk.	Fedekalve Stk.	Spædekalve Stk.	Heste Stk.	Geder, får og lam Stk.	Omsætning Kr.
1912—15	—	—	328	—	—	—
1916—20	141	48	598	6	17	—
1921—30	105	62	1356	18	14	—
1931—40	482	285	2567	13	34	159.635
1941—45	623	277	2001	44	51	467.127
1946—50	553	198	1712	27	58	452.705
1951....	485	95	1572	22	25	638.546
1952....	634	142	1527	24	21	832.362
1953....	391	81	1533	26	12	559.172
1954....	373	141	1308	31	33	602.411
1955....	344	224	1308	31	14	516.084
1956....	334	204	1001	24	20	534.362
1957....	403	337	644	20	34	622.481
1958....	419	366	290	20	26	804.092
1959....	673	438	290	44	33	1.046.089
1960....	720	417	281	42	31	1.119.831

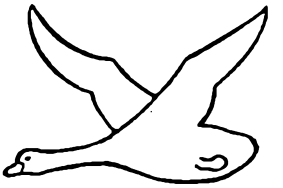

Tilsluttede organisationer og virksomheder

Det samarbejde, som førte til oprettelse af mejerier og slagterier, er videreført og gjort frugtbringende ved oprettelsen af nye andelsselskaber, der hver især varetager specielle opgaver inden for slagteribranchen, og jeg skal kort her nævne de vigtigste, hvoraf slagteriet er medlem.

Andelsslagteriernes Fælleskontor, Axelborg, København,

er slagteriernes toporgan, hvor alle tråde løber sammen, og hvorfra slagteriernes fællesinteresser ledes.

Kontoret, som blev oprettet i 1890 med enkeltmands betjening, omfatter i dag en vidtforgrenet virksomhed:

Slagteriernes eget forsikringsselskab, indkøbsforening, arbejdsgiverforening, salgsforening m. v.

Danish Bacon Company Ltd., London.

Slagteriet indmeldte sig straks efter oprettelsen som medlem, og DBC, som det daglig kaldes, er stadig vor hovedaftager af bacon i England.

Danske Andelsslagteriers Tarmsalg, Glostrup.

DAT, som begyndte sin virksomhed den 1. januar 1914, har sin egen afdeling på slagteriet, aftager og forarbejder alle vore svine- og kreaturtarme.

Schaub & Co., Esbjerg og København,

er i København vor hovedaftager af svin, kalve, kreaturer og slagteaffald.

Hudecentralen, Glostrup,

med tilsvarende afdeling i Brabrand har siden oprettelsen i 1951 aftaget samtlige vore huder og skind.

Danske Andelsslagteriers Konservesfabrik, Roskilde,

omfatter også Roskilde Medicinal Company (RMC), hvortil vore vigtigste leverancer er: skinker, forender, tunger samt til RMC forskellige kirtler. Selskabet ejes af 23 andelsslagterier.

Haslev Træindustri

oprettedes i 1941. Formålet var væsentligt fremstilling af træemballage til æg, fisk og slagteriprodukter. — I 1955 udvidedes fabriken til også at omfatte kraftpapemballage, en fabrikation, som har vist sig at blive en stærkt voksende og konkurrencedygtig forretning.

Kødfoderfabriken »Sjælland«, Ortved,

som rejstes i 1935 af slagterierne på Sjælland og nylig har fået tilslutning af slagterierne på Lolland-Falster, er vor aftager af alt ikke spiseligt affald og kasserede dyr. Virksomheden har virket som et stort økonomisk gode for slagteriet og skaffede os samtidig af med det ikke særlig behagelige destruktionsarbejde.

Også fabrikkens distribuering af fyringsolie skal nævnes som en foranstaltning, der har virket besparende for medlemmerne.

Slagteriernes Forskningsinstitut

indviedes i 1954, og allerede nu er det i gang med en meget betydelig udvidelse. Instituttet er en uvurderlig hjælp og meget benyttet rådgiver i det daglige arbejde. Som navnet siger, foretages her en mængde forsøg og undersøgelser, som det ikke ville være muligt for det enkelte slagteri at foretage, men som er til stor gavn og besparelse for samtlige slagterier og konservesfabrikker.

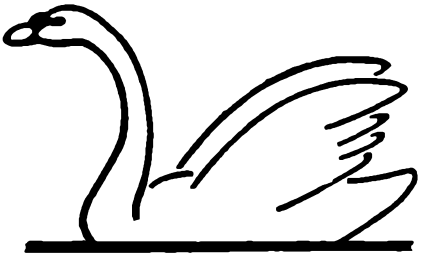

Foranstaltninger til fremme af bedre baconkvalitet

Til forbedring af svineavlen for produktion af gode baconsvin er der i det sydvestsjællandske område gennemført følgende foranstaltninger gennem årene:

Dyrskuer.
Kåring af søer og orner.
Kontrol af afkom efter kårede søer og orner på egnens forsøgsstation.
Landboorganisationernes grisesalg.
Udstationering af orner.
Bortsalg af gylte og orner.
Fodringsvejledning.

Disse foranstaltninger er udført i et samarbejde mellem nedennævnte virksomheder og organisationer:

Slagelse Andels-Svineslagteri.
Skælskør og Omegns Svineslagteri.
Sorø Amts landøkonomiske Selskab.
Slagelseegnens Landboforening.
Skælskøregnens Landboforening.
Slagelsekredsens Husmandsforeninger.
Skælskørkredsens Husmandsforeninger.

I årene 1928—1951 har desuden Kalundborg Andels-Svineslagteri og Kalundborgegnens landboorganisationer deltaget i kårings- og forsøgsarbejdet.

Dyrskuer.

I 1898 afholdtes det første dyrskue i Skælskør. Til dette var anmeldt 25 svin. Fra 1936 har Skælskøregnen deltaget i fællesskuet i Slagelse sammen med Sorø Amts landøkonomiske Selskab og Slagelseegnens Landboforening. Antallet af præmierede svin ved disse skuer har været stærkt stigende gennem de senere år, hvilket ses af nedenstående tabel:

År	1938	1943	1948	1953	1958	1961
Antal ...	85	25	29	84	98	117

Avlsarbejdet.

Det fundamentale i det lokale avlsarbejde er dog kåring af søer og orner. Den første kåring fandt sted her på egnen i 1923. Ved oprettelse af en svineforsøgsstation (se senere herom) kom der først rigtig gang i avlsarbejdet. Deltagelsen gennem årene ses af tabellen med forsøgsstationens resultater.

I 1896 blev der oprettet de fire første svineavlscentre på denne egn; det var hos proprietær G. Mourier, Valdemarskilde, gdr. Fr. Frandsen, Havrebjerg, gdr. Chr. Hansen, Høve, og hos gdr. Jul. Eskebjerg, Flakkebjerg. Det sidste var avlscenter for svin af Yorkshire-race. I dag er der inden for Sydvestsjællands svineavlsudvalgs område anerkendt 12 af 1. distrikts ca. 40 svineavlscentre.

Svineforsøgsstation.

I 1926 oprettedes Vestsjællands svineforsøgsstation hos gdr. Aage Rasmussen, Gerlev. I 1931 flyttedes fra Gerlev til propr. Chr. Holst, Grønhøjgård, hvor forsøgsstationen havde til huse, indtil Slagelse og Skælskør slagterier selv byggede »Sydvestsjællands svineforsøgsstation« ved Grønhøjgård i 1959.

Indtil i dag har forsøgsudvalget haft følgende formænd: Gdr. J. P. Olsen, Snekkerup, forstander Josef Hansen, Tystofte forsøgsstation, gdr. Holger Larsen, Rosted, og nu gdr. Niels Sørensen, Neble.

Sammenstilling af resultaterne fra forsøgsstationen i Vestsjælland gennem årene 1932—1961.

	1932	1/9 37 — 31/8 38	1/9 42 — 31/8 43	1/9 43 — 31/8 44	1/9 44 — 31/8 45	1/9 45 — 31/8 46	1/9 46 — 31/8 47	1/9 47 — 13/8 48	1/9 48 — 31/8 49	1/9 49 — 31/8 50	1/9 50 — 31/8 51	1/9 51 — 31/8 52	1/9 52 — 31/8 53	1/9 53 — 31/8 54	1/9 54 — 31/8 55	1/9 55 — 31/8 56	1/9 56 — 31/8 57	1/9 57 — 31/8 58	1/9 58 — 31/8 59	1/9 59 — 31/8 60
Antal hold	76	74	33	34	37	35	28	26	31	50	65	49	51	62	69	58	79	77	76	113
Alder i dage v. fors. begyndelse	67	68	69	69	67	68	69	68	69	65	66	66	67	69	76	73	75	77	78	77
Alder i dage v. fors. slutning	188	180	184	185	194	192	196	194	178	169	174	180	178	179	185	182	188	193	195	185
Vægt i kg ved fors. begyndelse	20,3	19,6	19,7	20,9	20,3	20,6	19,7	20,1	20,0	20,3	20,2	20,1	20,2	20,5	20,3	20,3	20,6	20,1	20,0	20,1
Vægt i kg ved fors. slutning	91,7	90,5	91,1	91,4	91,3	91,3	91,0	91,0	91,4	91,8	91,0	90,9	91,1	90,3	89,8	89,3	88,9	89,8	89,3	89,4
F. E. i alt pr. dyr	241,9	231,0	224,2	234,0	251,3	246,2	241,8	239,7	220,2	216,2	216,9	219,9	224,6	223	230	220	217	220,6	224,5	217
Daglig tilvækst pr. dyr, gr.	599	632	627	615	569	565	568	562	661	686	655	626	639	638	639	639	608	604	592	642
F. E. pr. kg tilvækst	3,39	3,26	3,14	3,30	3,54	3,48	3,38	3,39	3,08	3,02	3,06	3,11	3,16	3,20	3,29	3,20	3,18	3,17	3,24	3,13
Pct. svind ved slagtning	26,6	26,5	26,3	26,2	26,7	26,3	25,6	25,3	24,8	25,3	25,2	25,5	25,5	25,6	26,2	26,3	26,6	28,1	27,0	27,0
Pct. affald	12,6	12,9	12,8	12,8	13,0	12,9	12,9	13,1	12,7	12,5	12,5	12,8	12,9	12,7	12,8	12,6	12,7	11,5	12,3	12,2
Pct. eksportflæsk	60,8	60,6	60,9	61,0	60,3	60,8	61,5	61,6	62,5	62,2	62,3	61,7	61,6	61,7	61,0	61,1	60,7	60,4	60,7	60,8
Tykkelse i cm rygflæsk	3,6	3,51	3,47	3,55	3,35	3,49	3,50	3,53	3,71	3,58	3,50	3,56	3,49	3,49	3,39	3,33	3,16	3,08	3,08	3,03
Tykkelse i cm bug	3,2	3,19	3,27	3,27	3,17	3,21	3,23	3,25	3,40	3,39	3,31	3,37	3,33	3,36	3,38	3,38	3,37	3,32	3,29	3,31
Kroplængde i cm	90,4	93,5	93,9	93,5	94,2	94,0	93,6	93,4	93,9	94,3	94,6	94,9	94,0	93,6	94,3	94,1	94,7	95,4	95,6	95,6
Points (0—15) ved bedømmelse af flæsk, fasth.	13,3	12,7	13,1	13,0	12,7	12,9	12,6	12,6	13,3	13,3	13,3	13,2	12,9	13,0	13,0	13,2	13,2	13,3	13,3	13,3
Points (0—15) ved bedømmelse af bovpartiet	12,1	12,4	12,6	12,5	12,4	12,4	12,3	12,5	12,4	12,5	12,6	12,7	12,4	12,5	12,5	12,5	12,6	12,5	12,6	12,5
Points (0—15) ved bedømmelse af rygflæsket	13,0	12,5	12,6	12,3	12,7	12,3	12,5	12,6	12,2	12,4	12,7	12,7	12,6	12,6	12,6	12,6	12,9	12,9	13,0	12,9
Points (0—15) ved bedømmelse af bugen	12,5	12,5	12,9	12,9	12,5	12,6	12,8	12,8	13,4	13,3	13,0	13,2	12,9	12,9	12,9	12,6	12,9	12,8	12,8	12,8
Points (0—15) ved bedømmelse af skinkerne	12,4	12,2	12,4	12,3	12,0	12,2	12,5	12,7	12,3	12,4	12,5	12,4	12,4	12,5	12,5	12,4	12,3	12,3	12,5	12,6
Points (0—15) ved bedømmelse af finhed	12,8	12,1	12,9	12,9	12,5	12,7	13,0	13,0	13,0	12,9	12,8	13,1	12,9	13,1	13,3	13,1	13,0	13,0	13,3	13,3
Points (0—15) ved bedømmelse af kødfylde	12,9	12,6	12,6	12,5	12,9	12,6	12,8	12,9	12,5	12,5	12,7	12,8	12,7	12,7	12,7	12,7	12,9	12,8	12,9	13,1
Points (0—15) ved bedømmelse af type	12,6	12,2	12,5	12,3	12,2	12,1	12,5	12,5	12,3	12,3	12,5	12,4	12,4	12,4	12,4	12,4	12,6	12,5	12,6	12,7
Pct. i klasse I	75	82	84	76	85	66	75	74	63	76	82	83	83	81,1	81,7	84,8	89,6	90,6	87,2	91,2
Pct. i klasse II	21	13	13	19	14	28	21	21	31	19	15	13	13	16,4	15,7	14,3	9,7	8,7	11,5	8,1
Pct. i klasse III	4	5	3	5	1	6	4	5	6	5	3	4	4	2,5	2,6	0,9	0,7	0,7	1,3	0,7
Antal tilsynsbesætninger	64	53	36	36	40	34	32	41	43	43	29	38	45	46	53	54	54	55	66	66
Antal kårede søer og orner	185	187	145	153	146	126	98	131	166	178	130	152	185	207	232	254	273	310	393	420
Antal besætninger leveret forsøgshold	44	39	17	21	21	22	16	18	20	29	29	25	25	33	27	26	30	33	31	46

Handel med pattegrise.

Landboorganisationernes grisesalg oprettedes i 1930; det drives for medlemmer af de samarbejdende foreninger og slagterier med det formål at sikre rimelige priser på pattegrise både for køber og sælger, samt sørge for indskrivning af grise på kontrakt for de to slagterier. Grisesalget har ansat 2 mand til at forestå det daglige arbejde vedrørende køb og salg af grise. Grisesalget ledes af svineavlsudvalgets forretningsudvalg.

En oversigt over grisesalgets omsætning ses af nedenstående:

Omsætningen af pattegrise 1931—1960.

	Antal grise	Kreditsum kr.	Gennemsnitspris pr. gris
1/5 1931—30/4 1932..	21.106	252.243	11,95
» 1939— » 1940..	18.597	699.379	37,61
» 1945— » 1946..	3.997	154.236	38,59
» 1948— » 1949..	6.702	528.642	93,00
» 1949— » 1950..	11.804	890.330	90,00
» 1950— » 1951..	12.632	899.347	91,00
» 1951— » 1952..	13.542	725.278	97,00
» 1952— » 1953..	19.538	1.554.744	88,00
» 1953— » 1954..	20.856	1.600.000	90,00
» 1954— » 1955..	23.075	1.640.700	75,00
» 1955— » 1956..	22.825	1.630.304	93,50
» 1956— » 1957..	24.988	1.676.465	94,30
» 1957— » 1958..	23.598	1.303.074	88,50
» 1958— » 1959..	22.738	1.372.802	78,70
» 1959— » 1960..	27.457	1.738.944	76,00

Udstationering af orner og omsætning af gode avlsdyr.

I 1939 kom slagterierne i gang med udstationering af orner købt i avlscentre eller fremavlssteder. I begyndelsen stod ornerne på forskellige gårde, der så forpligtede sig til at lade naboer benytte ornerne. Fra 1940 kom der samarbejde i gang med ornecentraler, der kørte ornerne rundt til besætningerne,

og nu bruges kun denne form her på egnen. I 1940 var der her på egnen udstationeret 53 orner, i dag er der på 11 ornecentraler ca. 300. Fra starten har bmd. Peter Petersen, Jydehøj, Ørslev, forestået indkøbet med bistand af gdr. L. P. Larsen, Eggeslevlille, som nu er afløst af gdr. Kr. Pilegaard Larsen, Lundby; fra 1956 har konsulent P. Kjeld Petersen deltaget i opkøbet af ornerne.

Til fremme af omsætning af gode avlsdyr fra egnens avlsbesætninger påbegyndtes i 1951 en anvisning af gylte og orner. I 1953 startedes med auktioner over avlsdyr; disse auktioner slog ikke an og gik kun et par år. Nu er her stadig en anvisning af avlsdyr, der på auktionsvilkår kan købes gennem svineavlsudvalget. Den årlige omsætning er på ca. 50 dyr.

Fodringsvejledning.

1951 oprettedes en udvidet fodringsvejledning for svin, hvor man ved besøg hos medlemmerne, ved foredrag og ved demonstrationsfodringer hos medlemmer og på den lokale forsøgsstation søgte at give egnens landmænd den rette forståelse for rigtig svinefodring. I 1956 startedes med svinekontrol, der drives direkte fra svineavlskontoret. Medlemmerne vejer selv grisene, assistenterne besøger medlemmerne hver 14. dag, hvor de lægger foderplan og fører foderregnskab; disse regnskaber samles en gang årligt og udsendes til besætningsejerne samt til bestyrelser og udvalg. Ved starten i 1956 deltog ca. 30 besætninger, pr. 1. maj 1961 deltager ca. 150 besætninger.

Gennem mere end 35 år udførte nu afdøde konsulent Hans Kristensen et meget stort arbejde for fremme af svineavlen her i Sydvestsjælland.

— — —

Forannævnte organisationer administreres af svineavlsudvalget, som er sammensat af repræsentanter fra de 7 interesserede foreninger med gdr. Niels Sørensen, Neble, som formand, og som sekretær og forsøgsleder konsulent P. Kjeld Petersen, Slagelse.

P. Kjeld Petersen.

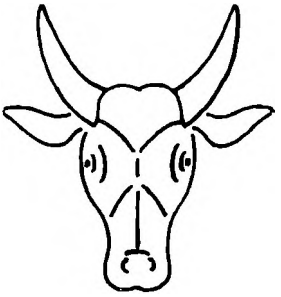

DLK er et af dansk landbrugs yngste andelsforetagender og som sådan vel ikke berettiget til at skrive historie om endnu, og vi skal derfor nøjes med ganske korte træk af udviklingen.

Som det ofte er tilfældet, er det i de vanskelige tider for erhvervet, der sker nydannelser af blivende værdi, og det var da også den katastrofale prisudvikling for kødet i begyndelsen af 30'erne, der gav anledning til starten af DLK. Vi var i 1932 nået ned på priser, så et voksent kreatur kun kostede 50—70 kr. Mændene bag DLK's start udkastede da planen at pålægge hjemmemarkedskreaturerne en afgift for derigennem at få midler til at destruere de dårligste overflødige kreaturer og på denne måde nå frem til en hævning af prisen.

Planen blev 11. januar 1933 forelagt en stor forsamling af landmænd i Odense, efter først at have været forelagt flere ministre og de store partiers bestyrelser, der havde anerkendt den som brugelig.

Planen blev grundlaget for kødlovene, hvoraf den første vedtoges på rigsdagen 24. februar 1933 og pålagde en afgift på kr. 10,— pr. kreatur. Allerede samme år destrueredes 129.878 kreaturer, og i 1934 nåede man op på 148.813 kreaturer, hvilket medførte en prisstigning på mellemvarer fra 17 øre til 30 øre pr. kg.

September 1933 oprettedes første DLK-afdeling i Randers, og samme år oprettedes yderligere 2 afdelinger i Kolding og Vejle. I løbet af 1934 nåede man op på 24 afdelinger, og i 1935 sluttedes med 35 afdelinger. Sorø afdeling blev oprettet i september 1934.

Det har været en rivende udvikling for DLK. Resultatet er indtil nu blevet 37 afdelinger, der omsætter en trediedel af samtlige dyr, der tilføres landets markeder. For året 1960

omsatte DLK således 188.977 kreaturer og 131.593 kalve foruden får, søer og heste — i alt en samlet omsætning på godt 311 mill. kr.

Der har fra starten været et betydeligt samarbejde med mange andelssvineslagterier — også Skælskør og Omegns Svineslagteri, og vi benytter lejligheden til at takke for godt samarbejde og for hjælp til også at løse problemerne omkring afsætningen af kreaturerne.

Der står endnu meget tilbage at løse, inden kreaturafsætningen er inde i tilstrækkelig faste rammer til, at erhvervet selv i så vid udstrækning som muligt bliver afgørende for prisdannelsen. Det står til de enkelte producenter selv at afgøre, hvornår vi — som for mælkeprodukternes og svinenes vedkommende — selv skal beherske afsætningen. DLK vil bygge videre på afsætningen af kreaturerne og løsningen af problemerne i forbindelse hermed, men kan kun gøre det i takt med den tillid, landmændene viser os; des større andel i markedstilførslerne — med tilsvarende større vægt kan øves indflydelse på udviklingen.

Vi takker de mange landmænd, der forhåbentlig med tilfredshed slutter op om DLK's arbejde, og vi skal også i fremtiden kun have danske kødproducenters interesse for øje.

Vort mål er til enhver tid: **Den Lønnende Kødproduktion**

Søndergaard Pedersen,
landssekretær.

Slagteriets formænd

Gdr. Jens Olsen
Egeslevmagle pr. Skælskør
1912—1924

Gdr. M. P. Hansen
Mindeshoved pr. Skælskør
1924—1933

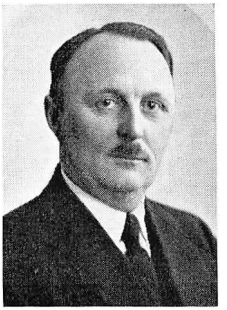

Gdr. Martin Andersen
Lundby pr. Tjæreby
1933—1936

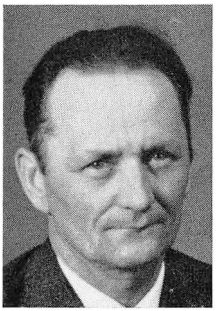

Gdr. Kr. Pilegaard Larsen
Lundby pr. Tjæreby
nuværende formand

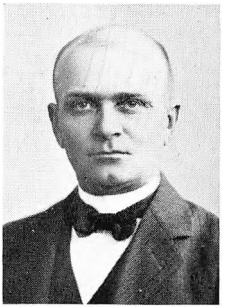

Gdr. Kr. Hansen
Tystofte pr. Tjæreby
1937—1940

Propr. Gunner Jespersen
Maglebygård pr. Skælskør
1940—1946

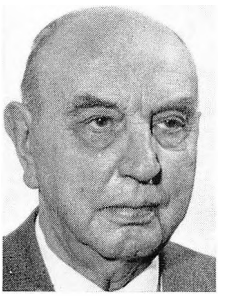

Gdr. Niels Sørensen
Neble pr. Boeslunde
1946—1961

Direktører

1912—1913:

Direktør Flack, A/S De danske Svineslagterier, overtog ved salget til andelsslagteriet stillingen som direktør for dette. Direktør Flack fratrådte igen 1. juli 1913.

1913—1916:

1. juli 1913 tiltrådte direktør Harald Aagaard, som virkede indtil 1. februar 1916, hvor han overtog stillingen som direktør ved Svendborg Andelsslagteri.

1916—1918:

Direktør A. Mogensen.

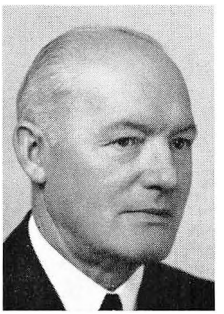

Direktør *Carl Christensen*
1918—1958

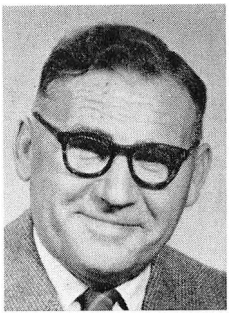

Gunner Lisner,
nuværende direktør

Bestyrelsesmedlemmer 1912-1961

Gdr. Jens Olsen	Egeslevmagle	Fmd.	1912—1924
Gdr. Hans Rasmussen	Sønderup		1912—1928
Gdr. Chr. Larsen	Agersø		1912—1920
Gdr. Peter Hansen	Oreby		1912—1918
Gdr. Jens Andersen Jensen	Vemmeløse		1912—1920
Propr. Vilh. Jespersen	Annebjerggaard		1912—1913 død
Møller Rs. Nielsen	Lundby		1912—1921
Gdr. M. P. Hansen	Mindeshoved		1913—fmd. 1924—33
Gdr. Laur. Sørensen	Tjæreby		1918—1924
Gdr. Lars Andersen	Flakkebjerg		1920—1924
Forp. Peter Møller	Egholm		1920—1932
Gdr. Lars Schiøtt	Venslev		1921—1929
Gdr. Niels Larsen	Fuglebjerg		1924—1942
Gdr. Peter Jensen	Lundby		1924—1930
Gdr. Jørgen Petersen	Frankerup		1924—1925 død
Gdr. Jens Johansen	Frankerup		1925—1933
Bmd. Martin Nielsen	Rindebjerg		1928—1933
Forp. Chr. Thomsen	Olstrup		1929—1933
Gdr. Chr. Hansen	Tystofte		1930—fmd. 1937—40
Gdr. Frederik Hansen	Agersø		1932—1940
Gdr. Martin Andersen	Visbjerg	Fmd.	1933—juli 1936 død
Gdr. Johs. Petersen	Egeslevmagle		1933—1937
Bmd. Alf. Bruun	Kvislemark		1933—1947
Bmd. Kr. Olsen	Boeslunde		1933—1934
Bmd. Th. Godtfredsen	Tranderup		1935—1943
Gdr. Gunner Jespersen	Magleby		1937—fmd. 1940—46
Gdr. Laur. Hansen	Oreby		1937—1957
Gdr. Niels Holst Larsen	Helholm		1940—1958
Sognefoged Peter Jensen	Magleby		1940—1942
Gdr. Ludvig Larsen	Lundby		1942—1944
Bmd. Peter Olsen	Sneslev		1942—1945
Gdr. Niels Petersen	Boeslunde		1943—1947 død
Gdr. L. P. Larsen	Egeslevlille		1944—1958
Gdr. Niels Sørensen	Neble	Fmd.	1946—1961
Gdr. Rich. Andersen	Højbjerg		1945—1958
Bmd. Ejner Hansen	Vester Bøgebjerg		1947
Bmd. Johs. Larsen	Tornemark		1947—1959
Gdr. Hans Toftegaard	Egeslevmagle		1957—1961
Gdr. Oluf Petersen	Agersø		1958
Gdr. Jens Christensen	Tjæreby		1958
Gdr. Vagn Hansen	Sneslev		1958
Bmd. Henry Hansen	Kvislemark		1959
Gdr. Pilegaard Larsen	Lundby	Fmd.	1961
Bmd. Kr. Petersen	Flakkebjerg		1961

Slagteriets tillidsmænd 1961

Gdr. Thv. Madsen, Ø. Hoved
Gdr. Martin Jensen, Magleby
Bmd. Gunner Johansen, Erdrup
Gdr. Herman Larsen, Skælskør Mark
Gdr. Rudolf Andersen, Agersø
Gdr. H. C. Andersen, Omø
Gdr. Ejner Sørensen, Ø. Bøgebjerg
Gdr. Aage Keinicke, Hulby
Forp. Chr. Petersen, Egeslevmagle
Gdr. Alfred Petersen, Frankerup
Bmd. Fr. Jensen, Tystofte
Gdr. Jørg. B. Nielsen, Fårdrup
Gdr. Aage Nielsen, Vemmeløse
Gdr. Otto Christensen, Oreby
Bmd. Marius Nielsen, Ørslev
Gdr. Niels P. Johansen, Hyllested
Bmd. Aage Petersen, Rude
Gdr. Thv. Jensen, Langskiftegård, Flakkebjerg
Gdr. Peter Olsen, Lundforlund
Gdr. Chr. R. Petersen, Glænø
Bmd. Herman Larsen, Vester Bøgebjerg
Bmd. Chr. Hansen, Bøgelunde
Bmd. Peter Christensen, Krummerup
Gdr. Helge Hansen, Lindegård, Fuglebjerg
Bmd. Jens Nielsen, Sneslev
Bmd. Ejner Haakonsen, Vådager
Gdr. Johs. Petersen, Lundby
Gdr. Laur. Jensen, Brorup.

Veterinær-kontrollen

Dyrlæge J. V. J. Seistrup, som ansattes ved »Danske Svineslagterier« i 1897, overgik ved salget af virksomheden til andelsslagteriet, hvor han virkede til 1914.

1914 ansattes overdyrlæge, dr. med. vetr. W. W. Petersen, som virkede her indtil 1932, hvor han overtog en større stilling ved andelsslagteriet i Frederikssund.

1932—43 varetoges kontrollen af overdyrlæge J. J. Egehøj, som i 1943 søgte og overtog kontrollen i Graasten.

1943 overtoges stillingen af overdyrlæge K. E. Enrum, som virkede til sin død i 1957.

Til overdyrlæge Enrums efterfølger udnævntes pr. 1. jan. 1958 nuværende overdyrlæge Evald Jacobsen.

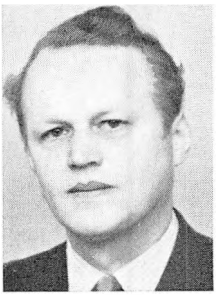

Overdyrlæge *Evald Jacobsen*

Opsynsmand *Henrik Sørensen*

Revisorer

Ikke-andelshaver, valgt af bestyrelsen:	Andelshaver, valgt af generalforsamlingen:
Prokurist J. Kann, Skælskør, 1912—1939.	Lærer H. J. Hansen, Boeslunde, 1912—1939.
ORSagf. Engelhard Jensen, Skælskør, 1939—1944.	Gdr. Niels Sørensen, Neble, 1939—1946.
Prokurist Kai Rasmussen, Skælskør, 1944—1951.	Regnskabsfører Aage Sørensen, Lundby, 1946—
Statsaut. revisor A. Langkilde Larsen, Kbhvn., 1951—	

Funktionærer

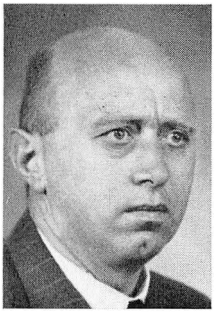

Hartvig M. Hansen
bogholder og kasserer

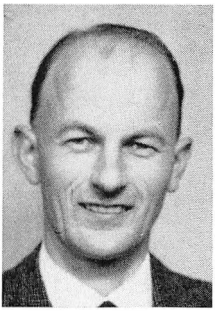

Chr. Heilesen
slagtemester

Kaj Mariager
pølsemester

E. Meyer Hansen
maskinmester

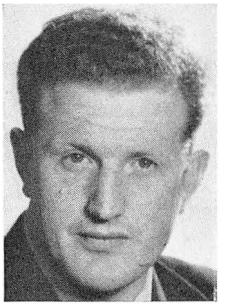

B. Cramer
tarmmester

Gunner Hansen
tillidsmand

Slagteriets bestyrelse 1961

Fra bondens sti til kundens bord

Et slagteri har jo to parters interesser at varetage. På den ene side producenternes, som leverer deres svin og kreaturer og kender den behandling, disse skal gennemgå, før de kan leveres pakket til eksport eller til danske forbrugeres bord. Landmændenes interesser er selvsagt at få så stor en pris for sine varer som muligt.

På den anden side den forbrugende part, husmoderen med sine måske knapt tilmålte husholdningspenge, som skal se sig godt for for at købe så godt og billigt som muligt.

Følgende glimt fra slagteriets daglige virke skulle forsøge at bibringe de to parter forståelse af, hvorfor — som man siger — koteletterne eller søndagsstegen fordyres »unødvendig meget« på vejen fra producent til forbruger.

Som det fremgår af billederne, kræves der en stab af dygtige, faguddannede folk med mange forskellige funktioner, dyre maskiner og bygninger for at fremstille en god og tillokkende færdigvare. Der kræves mere og mere, ikke mindst på det hygiejniske område, hvad der også er medvirkende til forhøjelse af omkostningerne. Men både producent og forbruger kan være forvisset om, at der inden for slagterierne ved rationalisering og mekanisering gøres alt for at fremstille den bedst mulige vare med mindst mulige omkostninger.

GLIMT

bag

slagteriets kulisser

Modtagelse

El-bedøvning

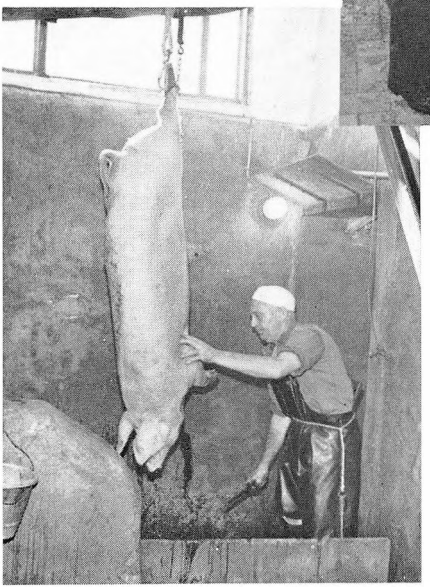

Stikning

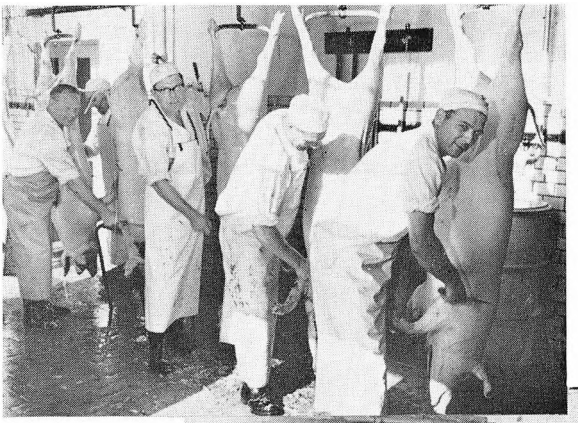

Sortskæring

Skrabemaskine

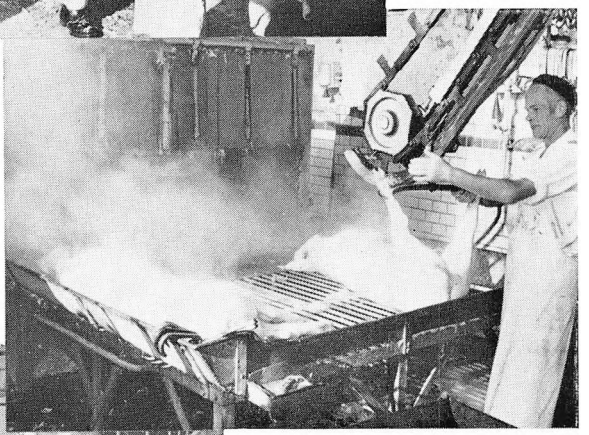

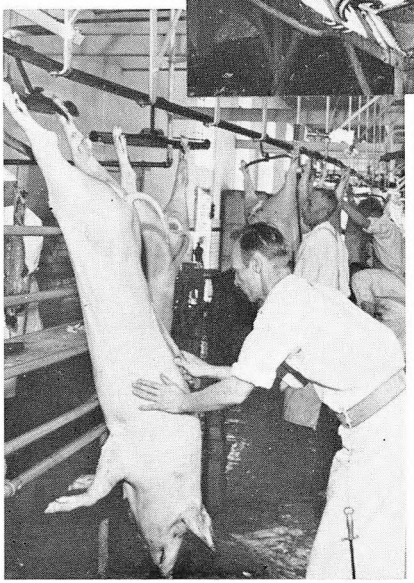

Forskæring

Dyrlæge-kontrol

Brænding

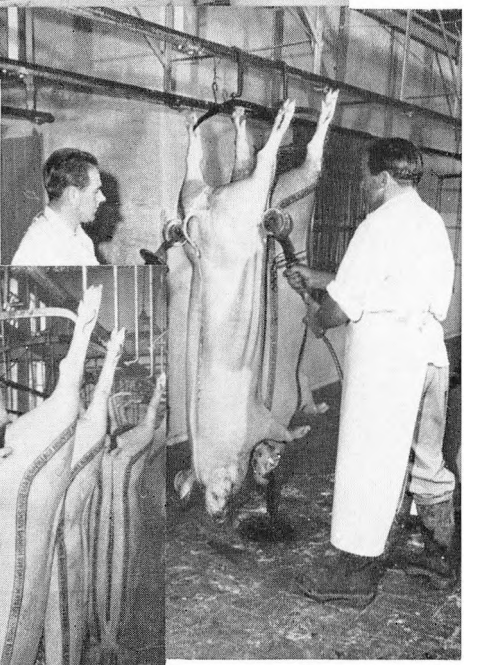

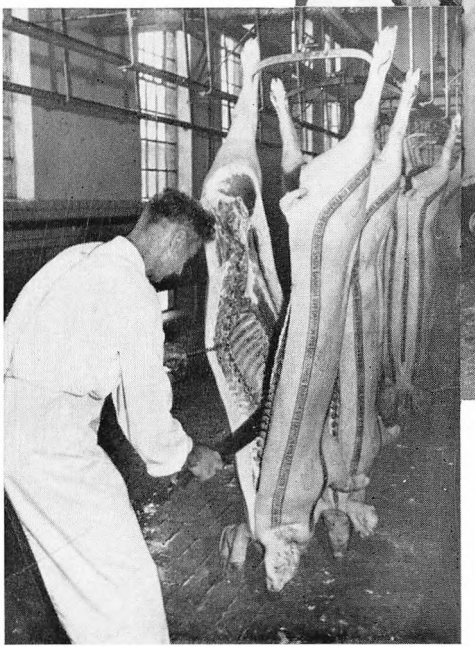

Flækning

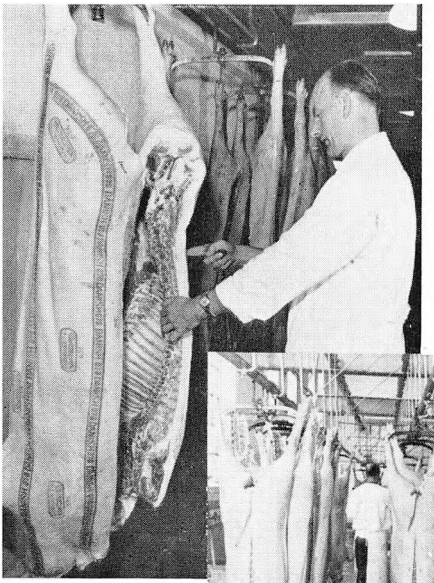

Klacificering

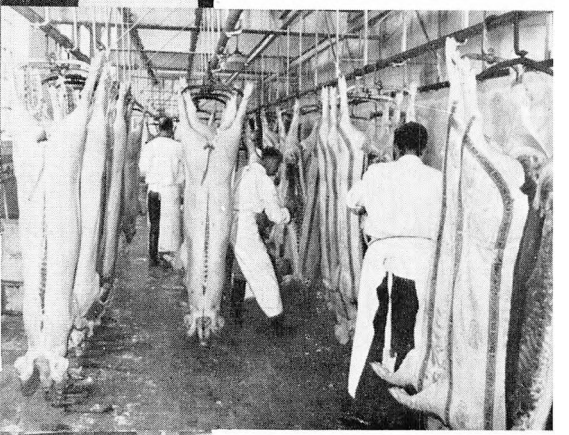

Svalehal

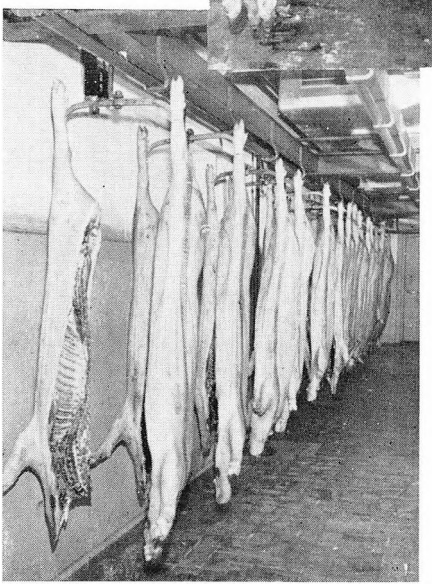

Kølerum

Tilskæring

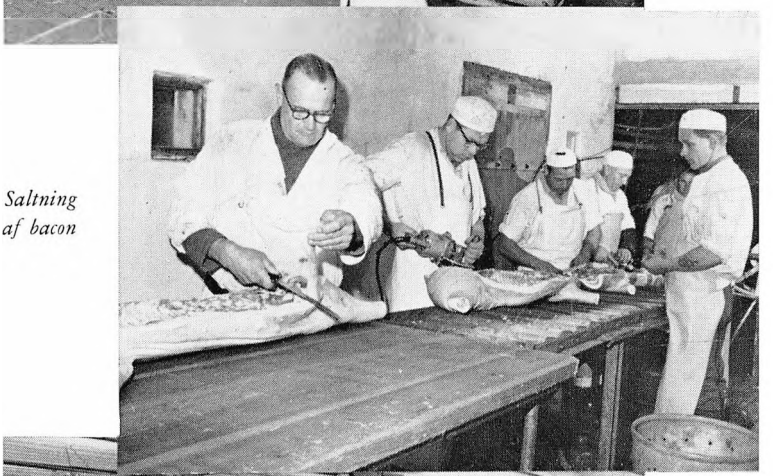

Saltning af bacon

Bacon i drænrum

Pølsemageri

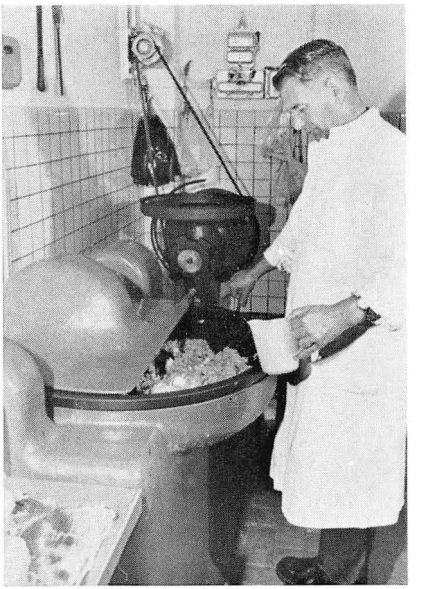

Pølsemageri

Slagteriets udsalg

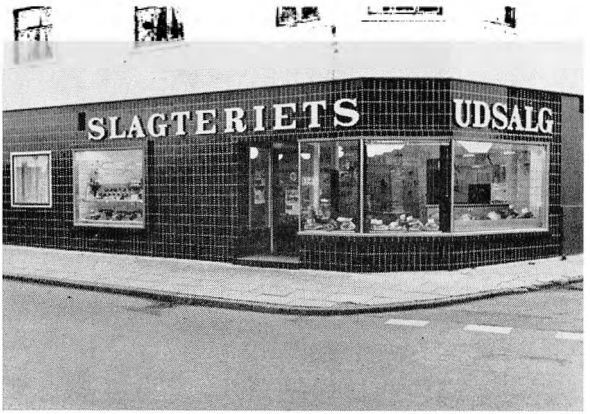

Facaden

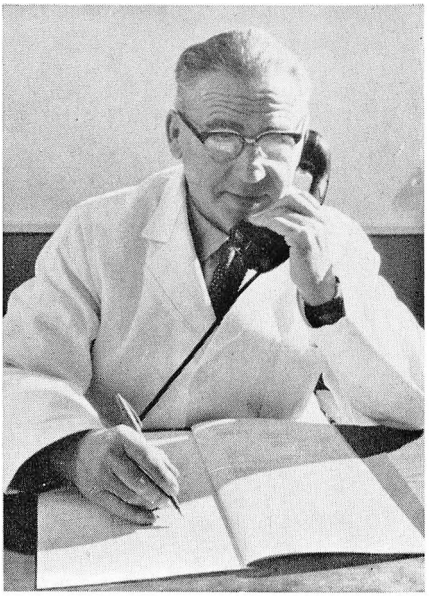

Direktøren

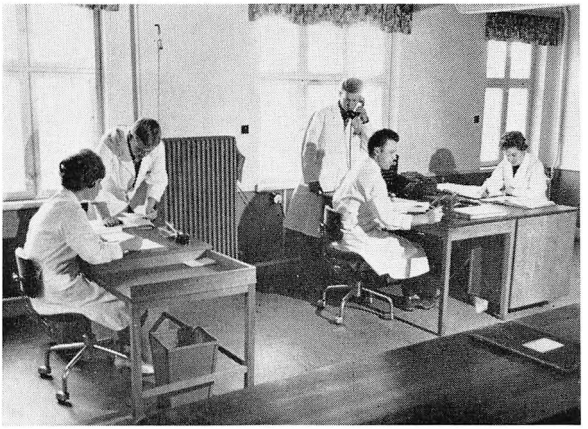

Kontoret

Slagteriets samlede personale 1961

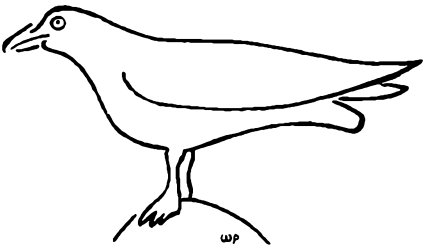

I dette lille jubilæumsskrift har det været min opgave efter bedste evne at tegne et billede ikke blot af slagteriets rejsning, men også nogle af de begivenheder, der har været af betydning for udviklingen gennem 50 års virke. Noget mere burde måske have været med, og andet synes måske overflødigt.

Stoffet er fortrinsvis fremskaffet fra gamle protokoller med bidrag fra forskellige mennesker, som har haft tilknytning til slagteriet; og jeg benytter lejligheden til at takke disse for deres beredvillighed — og en speciel tak til vor mangeårige overdyrlæge, dr. med. vetr. W. W. Petersen, Frederikssund, for bidrag og tegninger.

Der er sikkert mange flere, som ved denne lejlighed fortjente at blive husket for deres indsats for slagteriet, heri ikke mindst blandt de arbejdere og funktionærer, som har haft eller stadig har deres daglige gerning her. Det har jo været mig forundt at »gøre« en væsentlig del af tiden med og kendt disse gode medarbejdere; og jeg kan ikke slutte uden at bringe alle gamle og nuværende arbejdere og funktionærer en oprigtig tak for godt og trofast medarbejderskab gennem årene.

Også en tak til gamle og nuværende bestyrelsesmedlemmer for det altid behagelige og udmærkede samarbejde.

Mit ønske for kommende tider skal være, at Skælskør Slagteri fortsat må bestå og udvikle sig i pagt med tiden til gavn og glæde for egn og by.

Skælskør, i august 1961.

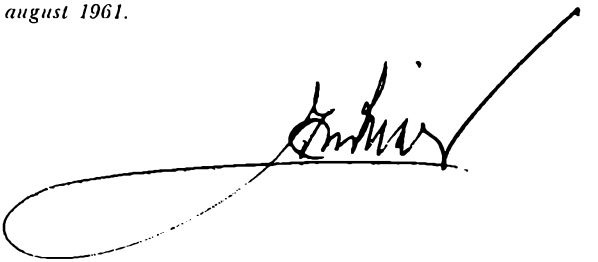

FINIS